

Bølgebryder uden for Havnen. Hvor stort dette Beløb har været, ved jeg ikke, jeg har ikke set Andragendet, men jeg er anmodet om at være Talsmand for det, og jeg anser denne Bevilling for at være saare nødvendig. Da Havnen en Gang er anlagt, finder jeg ogsaa, at det kunde være rigtigt, at den blev fuldført saaledes, at den kunde svare til sin Hensigt. Endelig skal jeg med Hensyn til den anden Havn, Havnen ved Gudhjem, hvor jeg selv hører hjemme og er særlig godt kendt med Forholdene, oplyse, at der er andraget om 100,000 Kroner til et Havneanlæg af en saadan Bessaffenhed, at Fisserne paa Østhyten af Bornholm, i Svaneke, Allinge og paa Christiansø kunne ty ind til den, naar Nødvendighed kræver det. Det er ganske vist et ikke ringe Beløb, der i saa Henseende begæres, men dersom man, som jeg, har boet i Gudhjem i 17 Aar og har været Vidne til alle de Farer, Fisserne ere udsatte for, hver Gang de gaa ud paa Havet for at drage deres Bytte hjem, tror jeg jeg sikkert, at de ærede Medlemmer med mig vilde være enige om at bevilge dette Beløb. Jeg haaber, at Havnen, hvis det bliver bevilget, virkelig vil svare til sin Hensigt og blive en Tilflugtshavn for alle Fiskere paa denne Side af Bornholm, naar de ikke kunne søge deres egen Havn. Det er ikke mere end netop 8 à 9 Aar siden, at 5 Vaade gik under ved Christiansø, alene foranlediget ved, at de ikke havde et Sted, hvor de kunde ty ind, men maatte drive forbi Den og ikke havde andet at gøre end at drive om; de fleste af dem gik enten til Bunds eller strandede, hvorved Mandstabet omkom. Det er disse Ting, jeg tillader mig at henvende det høje Rigs og den høje Indenrigsministers Opmærksomhed paa.

Der er endnu en Ting, jeg kunde have Øyst til ganske flygtig at henpege paa; det angaar navnlig den højtærede Kultusminister. Det er Realskolen ved Neksø, som er en ny Skole, der har faaet en betydelig Tilslutning i de Aar, den har bestaaet, og som man er saare glad ved, den søges jo af en hel Del fattige Folk, som ikke have Raad til at betale meget. Det er nu en inderlig Begæring, at denne Skole maatte blive yderligere støttet, om det var muligt med et Tilskud, for at den kunde være i Stand til at yde flere fattigfolks Børn en sydligere Undervisning end den, de kunne faa i Almueskolerne.

Efter denne Udflugt til Bornholm komme vi paa Tilbagevejen til Dampskibsforbindelsen mellem Bornholm og København. Denne Sag er jo mangfoldige Gange bleven drøftet, og det er ofte sagt, at det

var uheldigt, at Bornholm ikke havde Dampskibsforbindelse hver Dag Aaret rundt. Jeg maa erkende, at jeg tidligere ikke har følt det uheldige deri saa meget som i de 14 Dage, jeg har været her i København, og fremdeles nok vil føle det. Jeg synes ogsaa, at det i Virkeligheden er lidt maaligt, at man vil indskrænke Postforbindelsen paa Bornholm om Vinteren een Dag om Ugen, naar de fleste andre Steder i Landet, for saa vidt det er muligt, har daglig Postforbindelse. Jeg synes, at Bornholm ogsaa maatte have billigt Krav derpaa, og at det, der spares ved denne Indskrænkning, i Virkeligheden er saare ubetydeligt, saaledes at det forøgede Tilskud, der vilde kræves, i Virkeligheden ikke vilde være uoverkommeligt. Jeg kan derfor ikke andet end ogsaa at henvende denne Sag til Overvejelse.

Endelig har jeg udenfor dette mere saglige et Par Ord at henvende til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen). Det ærede Medlem udtalte i det første Møde, at han havde været en hel Del bange for, at man i denne Samling skulde have faaet en ny Serie af Provisorier og glædede sig naturligvis over, at det ikke var sket. Han udtalte, at man i denne Forhandlingsperiode, som nu har været i 2 eller 3 Aar, mente at være kommen Maalet, et politisk Forlig, en Del nærmere. Jeg ved ikke, hvor nær det ærede Medlem og de, som slutte sig til ham, ere ved Maalet i saa Henseende, men det forekommer mig, at det kan ikke være Mellemværendet mellem Regeringen og Tinget, der i saa Henseende kan have undergaaet nogen Forandring. Det, som ligger Tinget og Regeringen imellem, er jo netop Provisorierne og hvad de angaar, saa ser jeg ikke, at der i disse 3 Aar er foregaaet nogen Forandring. Da det saakaldte Forhandlings- eller — hvad jeg hellere vil kalde det — Underhandlingsprincip blev fastslaaet af Flertallet her i Tinget, blev det indledet fra Regeringens Side med, at denne bevilgede sig selv 9 Mill. Kr. til et Fort herude i Dresund, og siden da har man jo foretaget adskillige Foranstaltninger i samme Retning, saa at det forekommer mig, at i den Henseende er der ikke sket nogen Forandring, og dersom Ministeriet var lidt siffigt, som det jo vistnok er, vilde det benytte Lejligheden, naar det ser, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds er bange for en ny Serie af Provisorier, til at gøre det ærede Medlem og de andre ærede Medlemmer, der slutte sig til ham, tilstrækkelig møre, sørge for, at de fik en Del ny Provisorier, for at de ad denne Vej kunde naa Maalet. Der er jo